

Two copper-plate inscriptions of the King Nṛsimha-dēva IV of Orissa.—By
BABU MAN MOHAN CHAKRAVARTI, M. A., B. L., *Deputy Magistrate.*¹

[Read February 1891.]

These two inscriptions have been found by me in Purī. One, I call, A, the other B. A was found in the Maṭh Tirmāli, a Maṭh opposite the northern gate of the Temple of Jagannāth. B was found in the Maṭh Ṣaṅkarānanda, about half a mile to the south of the Jagannāth temple and close to the old palace of the Purī Rājās. The present mahants of these Maṭhs are unable to explain how these plates came to their possession. On enquiry I find that the Maṭhs hold land near the villages granted in these inscriptions, and I presume the plates passed to their hands on the transfer of these lands.

The mediæval history of Orissa is dark. The Mādālā Pāñji or the chronicle of the Jagannāth Temple is almost the only source; but unless corroborated, its statements cannot be fully relied upon. The inscriptions now edited furnish valuable informations in the shape of the names of the kings, their years of reign, and their relationships. They refer to the kings of the second dynasty known as Gaṅgavaṃśa.

A consists of seven copper-plates, nearly uniform in size ($1' - 1\frac{3}{4}'' \times 10'' \times \frac{1}{2}''$). B consisted of seven plates, but the 5th plate is missing ($1' - 1\frac{1}{4}'' \times 11'' \times \frac{1}{8}''$). All the thirteen plates have holes in the middle of the left side, through which a metal ring must have passed to keep the series together like a book. The rings are not forthcoming. The A plates are in a better state of preservation than B, the last plate of which is seriously damaged in three places.

With the exception of the first and last plates, the other plates of A and B are covered with writing on both sides, and contain 24 lines on each side. These lines occupy in A $1' - \frac{1}{2}'' \times 9''$, thus leaving a margin of $1\frac{3}{4}''$ by $1''$. Near the holes the lines are smaller—eight lines with $10'' \times 3''$. The B plates being larger, the lines are longer.

¹ [See note 1 on p. 123. ED.]

The letters are usually $\frac{1}{4}$ " by $\frac{1}{4}$ ". In B, they are not so good as in A, and are often not legible, having been effaced at some places, and at others having a black rust in the crevices, as hard as iron. The letters are Sanskrit and belong to an intermediate class between the present Devanāgarī characters and the 10th century Kuṭila characters.

The inscriptions consist of

- (1) The invocation.
- (2) The mythological introduction.
- (3) The genealogy of the kings and their praises.
- (4) The date of the grant, the name and boundaries of the village, and the name of the donee.
- (5) The conclusion.

Parts 1, 2, 3 and 5 are nearly the same in A and B; B containing the fuller inscription. Part 4 is naturally different in each.

The language is in verse, intermixed at one place in (2) with prose. Part 4 is entirely in prose and contains many Uriyā words. Mistakes in spelling occur every now and then; letters and even words are omitted; rules of grammar are often violated, and the versification is not always rhythmical. The composition has all the faults of mediæval Sanskrit poetry. The epithets are hyperbolic, the analogies and similes are remote and far-fetched, and the narration very prolix.

The inscription begins with a salutation to Īiva (omitted in B). Then follows a blessing by the god Viṣṇu. From the navel of Viṣṇu sprung Brahmā, who created Atri the father of Candra or the moon. Several lines sing his praises, as this dynasty claims to have sprung from the moon. Then the poet exclaims,—“ who can sing the exploits of the moon-descended kings ” (A I, lines 14-15, B I, line 12). “ Therefore I write the names only of the first kings ” (A I, line 17, B I, line 14). Here follows a list of the mythological kings :—

Moon (चन्द्र).	Turvasu
Budha (बुध).	Gāṅgēya (गङ्गेय).
Anala (अनल).	Virōcana (विरोचन).
Purūravaḥ (पुरुवरः).	Samvēdya (संवेद्य).
Vāyu (वायु).	Bhāsvāna (भास्वान).
Nahuṣa (नहुषः).	Dattasēna (दत्तसेन).
Yayāti (ययाति).	Saumya (सौम्य).
Turvasu (तुर्वसु).	Açvadatta (अश्वदत्त).

Açvadatta	Jayasēna
Saurāṅga (सौरांग).	Vijayasēna (विजयसेन).
Citrāṅgada (चित्रांगद).	Vṛṣadhvaja (वृषध्वज).
Çiradhvaja (शिरध्वज).	Çakti (शक्ति).
Mēdhāvī (मेधावी).	Pragalbha (प्रगल्भ).
Parīkṣita (परीक्षित).	Kōlāhala (कोलाहल), or
	Ananta Varmmā (अनन्तवर्मा)
Jayasēna (जयसेन).	

A I lines 17—22, B I lines 14—19.

The mythological list ends with,—“In that line many more kings successively arose,” (A II. 1, B I. 22). So far about the Paurāṅik origin of the dynasty.

Then comes the strictly historical list. After mentioning that five Kāmārṇavas had preceded (A II. 6, B II. 1) it begins with,—“In that (moon-line) arose the king Kāmārṇava, founder of the dynasty.” (A II. 9, B II. 4). The inscriptions next go on giving the names of the successive kings, the names of their wives, the years of their reigns, all intermixed with profuse and hyperbolic epithets. The inscriptions thus enable us to map out nearly the entire period of Gaṅgavaṃṣa dynasty, a period of more than 290 years. Seventeen kings are named, or from Cōḍagaṅga 14 kings. The following will show the details:—

1. Kāmārṇava (कामार्णव)
(A. II. 9, B II. 4).
|
2. Vajrahasta (वज्रहस्त) = Naṅgamā (नंगमा)
(A. II. 12, B. II. 6.) (A. II. 17, B. II. 10).
|
3. Rājarāja (राजराज) = Rājasundarī (राजसुन्दरी)
(A. II. 18, B. II. 11). (A. II. 20, B. II. 13).
|
4. Cōḍagaṅga (चोडगङ्ग).

Cōḍagaṅga is one of the most important names in Orissa history. According to the Mādālā Pāñji, he conquered Orissa and overthrew the Kēçarī or lion dynasty. This conquest is corroborated by the inscriptions which speak of his overpowering the Utkala king (A II. 35, B. II. 26). Cōḍagaṅga of the present inscriptions is evidently the same Cōḍagaṅga of Sewell's three copper plates, whose *abhiṣēka* took place in

saka 999 or 1078 A. D.¹ The names of the preceding three ancestors exactly agree in both.² Cōḍagaṅga married several wives and had several sons, who became kings of Orissa one after the other.

4. Cōḍagaṅga = Kasturikāmōdinī (कस्तुरिकामोदिनी)
(A. II. 21, B. II. 4) | (A. II. 47-8, B. II. 42).
reigned seventy years.

5. Kāmārṇava I. (कामार्णव)
(A. III. 1-2, B. II. 43-4)
reigned 10 years.

= Indirā (इन्दिरा)
(A. III. 16, B. III. 12).

6. Rāghava (राघव)
(A. III. 20, B. III. 15)
15 years.

= Candralēkhā (चन्द्रलेखा)
(A. III. 33, B. III. 26-7).

7. Rāja-rāja I. (राजराज)
(A. III. 34, B. III. 27)
25 years.

8. Anīyaṅga-bhīma (अनीयंगभीम)³
(A. III. 44, B. III. 41)
10 years.

The first three sons of Cōḍagaṅga apparently died childless. But from the time of Anīyaṅga-bhīma Dēva, the succession was lineal from father to son, without any break.

8. Anīyaṅga-bhīma-dēva = Bāghalla-dēvī (बाघल्ल-देवी)
(A. III. 44, B. III. 41) | (A. IV. 6, B. III. 48).
10 years.

9. Rāja-rāja II. (राजराज) = Guṇa or Sadguṇa (गुण or सद्गुण-देवी)
(A. IV. 8, B. IV. 1-2) | (A. IV. 12, B. IV. 10).
17 years.

¹ Sewell's Archæological Survey of S. India, Vol. II, pp. 33-4. For the readings of Mr. Sewell's copper-plates, see the Indian Antiquary, Vol. XVIII, pp. 161-176, certain verses of the present plates (A II. 12-17) slightly reversed, agree word for word with lines 77-84 (pp. 168-9) of Mr. Fleet's reading of the second inscription.

² Through his mother, Cōḍagaṅga was closely related to the Cōla royal family. His mother, Rājasundarī was the daughter of Rājendra Cōla (see I. Antiq. Vol. XVIII, p. 163, 28-9, p. 169, 85-6, and p. 174, 19-20).

³ Anīyaṅga-bhīma-dēva is also shortened to Anīyaṅga-bhīma in one passage A IV. 3, B III. 47.

10. Ananga-bhima (अनंगभीम) = Kastūrā (कस्तूरा)
(A. IV. 13, B. IV. 11) (A. IV. 22, B. IV. 26).
33 years.
11. Nṛ-simha-dēva I. (नृसिंह-देव) = Sitā (सीता)
(A. IV. 24, B. IV. 27-8) (A. IV. 33, B. IV. 41)
33 years. daughter of a Mālava king.
12. Vīra-bhānu-dēva I. (वीरभानु-देव) = Jākalla-dēvī (जाकल्ल-देवी)
(A. IV. 33, B. IV. 14) (A. IV. 37, B. IV. 46).
17 years.
13. Nara-simha-dēva II. = Cōḍa-dēvī (चोड-देवी)
(नरसिंह-देव) (A. IV. 45, B. IV. 47).
(A. IV. 41, B. IV. 47)
34 years.
14. Vīra-bhānu-dēva II. (वीरभानु-देव) = Lakṣmī (लक्ष्मी)
(A. V. 5), 24 years. (A. V. 10).
15. Nṛ-simha-dēva III. (नृसिंह-देव) = Kāmala-dēvī (कामल-देवी)
(A. V. 12). 24 years. (A. V. 21-2).
16. Bhānu-dēva IV. (भानु-देव) = Hīrā-dēvī (हीरा-देवी)
(A. V. 22), 26 years. of Cālukya Kula
(A. V. 30-1).
17. Nara-simha-dēva IV. (नरसिंह-देव) (A. V. 33)
in whose reign the grants were made, A in 8th aṅka (6th year),
B. in 22nd aṅka (18th year)¹.

The value of these inscriptions is very much enhanced by the mention of dates. A furnishes two dates in the Çaka era; B two in Çaka era, and two without any era, but which can be calculated with the help of Prof. Jacobi's tables.

In A, the grant was made on Çaka-nṛpatēratītēṣu pañcādhikēṣu trayōdaça-çata-saṁvachcharēṣu ... Çrīmān Nṛsimha-dēva nṛpatēḥ svarājyasya aṣṭāṅkē abhīlikhyamānē Caitrē māsi çuklē pakṣē trayō-dasyām (sic) tithau ravi-vārē, or on Sunday, 13th tithi of the bright half of Caitra in the year Çaka 1305 = 6th March 1384 A. D. (O. S.), which was a Sunday.

¹ For aṅkas, see my article on the Uriyā inscriptions of Jagannāth temple. J. A. S. B., Pt. I, Vol. LXII (1893), p. 89.

The aṅkas begin on the Suniyā day, which generally falls in the month of Bhādra being Simha çukla dvādaçī.

In B, the Grant was made on *Çaka-nṛpatēr atītēṣu ṣōḍaḍādhikēṣu trayōḍaḍa-çata-samvatsarēṣu Nrasimha-dēva-nṛpatiḥ (? ēḥ) svarājyasya dvāvimçatyankē abhilikhyamānē vichā çukla ēkādaçyām maṅgalavārē* or on Tuesday 11th tithi of the bright half of the vichā month in the Çaka year 1316=23rd Nov. 1395 (O. S.) which happened to be a Tuesday. The Çaka year seems to be an expired year.

In A, Kāmārṇava II, the eldest son of Cōḍagaṅga, ascended the throne on *vēdartu-vyōma-candra-pramita-çaka-samāḥ* or 1064 Çaka=1142 A. D. In B, *vēdartu* is changed to *dēvartu* which would make the date of accession 1033 Saka or thirty-one years earlier. The later date is possible and more consistent with the date of Cōḍagaṅga's abhiṣēka as given in Sewell's plates (1078 A. D.) considering that he reigned seventy years. Furthermore according to Sewell's plates, Cōḍagaṅga was reigning in 1040 and 1057 Çaka—facts which cannot be explained if the earlier date (1033) be accepted¹.

Two other tithis are incidentally mentioned in the B plate No. VI.

1. At camp Dēvakūṭa on Wednesday the 7th tithi of the dark half, 2nd Vichā of 23rd aṅka=22nd Nov. 1396 A. D. (O. S.) (lines 25-6).

2. At camp Nārāyaṇapura on Saturday 11th tithi of the dark half, Mīna Saṅkrānti=24th February 1397 A. D. (O. S.) (lines 29-30).

With these dates and years of reign, the following table can now be constructed :—

Serial No.	Names of the kings of Orissa.	Years of reign.	Ref. to the plates.	Remarks.
1.	Cōḍagaṅga	70	A II. 45-6, B II. 40.	Began to reign in 1142 A. D.
2.	Kāmārṇava I.	10	A III. 15, B III. 11.	
3.	Rāghava	15	A III. 32, B III. 26.	
4.	Rāja-rāja I.	25	A III. 39-40, B III. 36.	
5.	Anīyaṅga-bhīma-dēva	10	A IV. 2, B III. 46.	
6.	Rāja-rāja II.	17	„ „ , B IV. 2.	
7.	Anaṅga-bhīma-dēva	33	A IV. 21, B IV. 25.	
8.	Nṛ-simha-dēva I.	33	A IV. 30, B IV. 36.	
9.	Vīra-bhānu-dēva I.	17	A IV. 43, „ „ „	
10.	Nara-simha-dēva II.	34	A V. 2, „ „ „	
11.	Vīra-bhānu-dēva II.	24	A V. 19, „ „ „	
12.	Nṛ-simha-dēva III.	24	A V. 25-6, „ „ „	
13.	Bhānu-dēva III.	26	A V. 37, „ „ „	
14.	Nṛ-simha-dēva IV.	

¹ I would point out, however, that the total of reigns (268) plus six (the years as calculated from the aṅka in A), if added to 1064, amounts to 1338, and thus exceeds 1305 Çaka, the date given in the A. grant. There seem to be mistakes in the years of reign, otherwise this discrepancy is inexplicable. [Cf. also Prinsep's Useful Tables, Ed. Thomas, No. xxiv. Ed.]

Both the grants were made at Vārāṇasi Kaṭak (Camp Vārāṇasi) or the present town of Cuttack. They were made in the presence of the following officers, respectively:—

In A.—

Door-examiner	...	Gaḍeçvar Jēnā.
Commander-in-Chief	...	Lāṇḍu-Sani Miçra.
Examiner of Accounts		Māhāpātra Narēndra-dēva Chakravartī.
Officer	...	Narahari Dāsa Praharāja (the donee).
„	...	Çrīpati Maṅgalarāja.
Writer of accounts	...	Svapnēçvara Mahāsēnāpati.
„	„	Baidī Mahā-sēnāpati.

In B.—

Officer	...	Mahāpātra Kṛṣṇānandya.
„	...	Do. Lāṇḍu Ratha.
„	...	Do. Gopinātha.
„	...	Pātra Bhuvanānanda.
„	...	Siddhēçvara Jēnā.
Door-examiner	...	Trivikrama.
Writer of accounts	...	Viçvanātha Māhā-sēnāpati.

The subject matter of the B grant were subsequently considered and confirmed in the camps Dēvakūṭa and Nārāyaṇapura, where the following officers were present:—

At Dēvakūṭa:—

Priest	...	Pātra Māhā-muni.
Door-examiner	...	Trivikrama.
Commander-in-Chief	...	Sōmanātha Vāhinīpati.
Treasurer	...	Narahari.
Keeper of Accounts	...	Viçvanāth Māhāsēnāpati.

At Nārāyaṇapura:—

Commander-in-Chief	...	Somanātha Vāhinīpati.
Officer	...	Bhuvaneçvara.
„	...	Lakṣmaṇānanda.
Treasurer	...	Narahari
Door-keeper	...	Trivikrama.
Examiner of Accounts		Gatēçvara Dāsa Çrī-candana.

The villages were bestowed on the Brāhmaṇas for the increase of the king's life, health, prosperity and empire (*Svāyurārōgyaiçvarya-sāmrājya-samṛddhaye*). In A, the village Kimnari-grāma was bestowed on Mahāpātra Narahari Dāsa. This village was in the Uttarakhanda Kalabhō (Daṇḍapāt) and was worth 900 māḍhas of gold. At the time of the grant its name was changed to Vijaya-narasimhapura-çāsana (from the name of the king). As a part of the grant was the home-

stead land with a house, of a Brāhmaṇa named Svapnēçvara. He was of Kaunḍinya Gōtra and a reader of the Kanva Çākhā of the Yajur-vēda. His land was in area, four bāṭis or 80 acres.

In describing the boundaries, several villages are named, two of which—Bhākharsāhi and Makuluṇḍā still exist within the Purī District. The approximate position of the villages Kimnari alias Vijayanarasimhapura, would be long. $86^{\circ} 5' 30''$ by lat. $20^{\circ} 22' 30''$.

In B, the villages, Sāisō and Rāḍaso-o were granted to a Brāhmaṇa named Dēvaratha Ācārya of Ātrēyasa gōtra and reader in the Kānva Çākhā of the Yajur-vēda. They appear to have been granted to him as the sēvak in the temple of Ugrēçvara-dēva. In area the lands were 30 bāṭis, or 600 acres, and priced at 449 māḍhas. The boundary villages still exist, and with their help, the position of the villages may be approximately put at $85^{\circ} 56' 45''$ long. by $20^{\circ} 10' 27''$ lat., on the left side of the river Bhārgavī and close to the P. W. D. Bungalow at Khirkhiā. The villages were in Kōṣṭhadēsa (Daṇḍapāt), Ōḍamōlō (Subdivision), Madanakhaṇḍa Viṣaya (now *bisi*).

The inscriptions were inscribed by Durgādāsa and Gurudāsa Sēnāpati respectively. They close with the usual extracts from the Smṛtis as to the benefits of gifts, and the sins of resumption.

Before concluding, I would draw attention to two passages. The first passage is the one beginning with *pāḍau yasya dharāntarīkṣa...*to...*prāpya pramōdānvitā*. (A. II. 38-43, B. II. 28-33).

Translation:—“What king can be named that could erect such a temple to god Puruṣōttama—a temple, whose base is the whole earth, whose navel the entire sky, whose ears the cardinal points, whose eyes the sun and the moon, and whose head the heaven. Left undone by the first kings, Gaṅgēçvara built it. This ocean is the birth-place of Lakṣmī, not so thinking in his father-in-law's house (the ocean) Viṣṇu lodged; but because he got there full adoration. The god Puruṣōttama, still feeling apprehensive, was glad to get this new home; and Lakṣmī, too, gladly preferred living in her husband's new house to living in her father's home.

The temple raised by Gaṅgēçvara must have been a celebrated temple to deserve such specific notice in the inscription. Of Puruṣōttama, what temple can it be but the temple of Jagannāth? The inscription then differs from the Mādālā Pāñji which ascribes the erection of the temple to Anaṅga-bhīma-dēva, and which gives several specific details. Is this difference due to the fact that the main temple was built by Cōḍagaṅga, but that the side temples, the walls, &c., and the thorough systematisation of the ceremonies and sebās were made in the time of Anaṅga-bhīma-dēva, and that in course of time, the former circumstance was lost sight of and the temple passed as Anaṅga-bhīma's?

The second passage worth noticing is *Rājñō yasya Gayāsadīna*to...*sandhyānurāgachalāt* (A. V. 6-8).

Translation:—“The king’s (Bhānudēva II’s) war with Ghayāṣu-d-dīn beginning, the blood flowing from the necks of the many big chiefs wounded by his valour filled the world. The blood stream gushing up profusely from the then wounded breasts of the (enemy’s) elephants was such that still shines in the sky in the disguise of sunset glow.”

Ghayāṣu-d-dīn is evidently a Muhammadan name.—The war spoken of is thus probably the incursion of Ulagh Khān, in 1323, A. D., after his capture of Warangal. Ziyāu-d-dīn Barnī in his *Tārīkh Fīrōzshāhī* thus speaks:—

“The prince (Ulagh Khān) then marched towards Jājnagar and there took 40 elephants, with which he returned to Tilang.”¹

Jājnagar was the name by which Orissa was known to the early Muhammadan historians.

Lastly, the grant portions (4) in both the inscriptions are, curiously enough, mostly in Uriyā. This is the earliest authentic writing in which Uriyā words have been found. The language shows that in words and syntax the old Uriyā of five hundred years ago, was nearly the same as now.

The inscriptions are too long, and the descriptions too verbose and hyperbolic to re-pay the labor of an English translation. The material portions have been noticed in this sketch.

Plate A, No. I.

ॐ नमः शिवाय २ । लक्ष्मीपादसरोरुहद्वयमदः श्रेयांसि दासीष्ट वः प्रस्फुर्ज
न्नखरश्मिकेशरशतं भास्वनखालीदलं । विस्पष्टं प्रतिविम्बितः प्रणमनैः क्रीडा
पराधोद्भवैः कृष्णो यन्नखदीप्तिषु भ्रमरतां घत्ते स लक्ष्मीप्रियः । क्षीरार्धमथितात्
सुरासुरगणैः प्रादुर्भवन्ती रमा शम्भुब्रह्मपुरन्दरप्रभृतिषु प्रख्यातकीर्त्तिष्वपि पश्य
न्त्यम्बुजनाभमीशमृगोल्लोकत्रयाङ्गादिनं भृङ्गाली सहकारमेति हि वने फुल्लान्य
शाखिन्यपि ॥ तन्नाभीसरसीरुहोद्भवविधेरत्रिर्बभूवामृतश्चन्द्रश्चन्द्रिकया प्रकाशित-

जग

त् संभृतवान् नेत्रयोः । त्रैलोक्यग्रसनैकदक्षतिमिरग्रासित्वसाम्येपि यो लक्ष्म्याजि

दधत्त

मः प्रतिवपुः सूर्याधिको निर्मलः ॥ श्रीदेवीसोदरत्वादमृतसखतया कल्पवृक्षानु
जत्वाल्लोकानन्दं विधाता तिमिरविषहरः सर्वदेवोपभोग्यः । तत्त

¹ Elliott’s H. of M. India, Vol. III, p. 234.

² Omitted in B.

त्संसर्गलाभात्तदधिगतमलं स्वाङ्गनिष्ठं दधानः स्वस्यैतन्निर्मलत्वं
जगति विजयते दर्शयन्नूनमिन्दुः । वंशे तस्य नरेश्वराः समभव
न् येषां गुणा वन्दिताः प्रोत्फुल्ला इव तत्पुराणपथगास्तत्रापि नो स
म्मिताः । तत्तत्काव्यपथं श्रितास्त्रिभुवने मूर्त्तिं दधाना इव भ्राम्यन्ती
व सुवेतनाः श्रुति गृहे विश्रम्य विश्रम्य च ॥ प्रत्येकं शशिवंशभूपति-
भुजव्यापारसंकीर्तनं कर्तुं कः क्षमते क्षितौ वज्रमुखो यत्रार्जुनस्यै-
वहि । दोर्दण्डार्जितकीर्त्तिवर्णनकथा तद्भारतं प्राभवत्तस्मादाङ्ग-
यमात्रमाद्यन्तपतिश्रेणी क्रमाह्लिख्यते ॥ ३ ॥ तथाहि चन्द्रः चन्द्रात् बुधः बुधादनलः
घनलात् पु

रुरवाः पुरुरवसो वायुः वायोः नङ्घः नङ्घात् ययातिः ययातेस्तुर्वसुः ततो
गाङ्गियः ततो विरोचनः ततः संवेद्यः ततो भास्वान् ततो दत्तसेनः ततः सौम्यः
ततो अ

श्वदत्तः ततः सौराङ्गः ततश्चित्राङ्गदः ततः शिरध्वजः ततो मेधावी ततः परीक्षि
तः ततो जयसेनः ततो विजयसेनः ततो वृषध्वजः ततः शक्तिः ततः प्रगल्भः ततः को
लाहलः सएवानन्तवर्माभवत् ॥ घनकनकसमृद्धोगङ्गावाङ्गिप्रसिद्धः सकल
विषयभूतः स्वर्गवर्गोपभोग्यः । तदधिपतिरथाद्योनन्तवर्मान्दपेन्द्रः समभवदिति
रूढा गङ्गनाम्ना तदाद्याः ॥ कोलाहलः समरमूर्द्धि ततो नृपाणां भूतो यतः सवपुरं

Plate II, obverse.

च तदीयमत्र । कोलाहलाङ्गयमभूत् सुरसद्गतुल्यं यस्मिन्क्रमैर्नृपतिभिर्वज्रभि
र्वभूवे । राज्यश्रीभृति नारसिंहनृपते ज्यैष्ठे किमत्रास्महे दोर्दण्डार्जितभूतलोष्ठित
रमाकण्ठग्रहानन्दिनः । किंचास्माकमियं भुजासिलतिका संवेद्यतां वैरिणां क
ण्ठारण्यमियं च कीर्त्तिलतिकाद्या नः समारोहतु । भ्राम्यद्भिर्विजिगीषयात्क्षितित
ले कापि द्विषदन्दिनैः कापि द्वेषिकुलप्रमाथिभिरपि प्राप्ताः कलिङ्गाः किल ।
तैः कामा

र्णवपच्चमैर्नृपवरैः युद्धं कलिङ्गैः समं प्राप्तं द्रष्टुमिवार्णवाद्दुदगमत् कूर्मावता
रो हरिः । कूर्मस्वामिनि साक्षिणि त्रिनयने तस्मिन् महेन्द्रं गते गोकर्णेपि
महोदधौ वि

यति वा सूर्ये तथेन्दावपि । कालिङ्गीं भुवमाहरद्भुजवलादन्योपभुक्तां चिरलक्ष्मीं
चेत्यथ का स्तुतिर्वद ततो गङ्गान्वयस्याहवे । तत्रासीदंशकर्त्तासौ कामार्ण
व महीपतिः । यस्यैते पुत्रपौत्राद्या राजानः ख्यातविक्रमाः । शास्त्रार्थ

निश्चितमतिः द्विषदन्तकारी सर्वार्थिवर्गपरितोषणहेतुवर्गः । आचार
तोपि मुनिपुंगवमार्गचारी तस्माद्भून्नृपवरो भुवि वज्रहस्तः । न ना
मतः केवलमर्थतोपि स वज्रहस्तस्त्रिकलिङ्गनाथः । को वज्रहस्तादपरः
पृथिव्यां वज्रं पतदारयितुं समर्थः । व्याप्ते गङ्गकुलोत्तमस्य यश्च
सा दिक्चक्रवाले शशिप्रायेणामलिनेन यस्य भुवनप्रक्लादसंपादि
ना । सिन्दूरैरतिसान्द्रपंकपटलैः कुम्भस्थलीपट्टकेष्वालम्पन्ति पुनः
पुनश्च हरितामाधोरणा वारणान् । महिषी नंगमा तस्य पार्व्वतीव पिनाकिनः

तस्मात्त

स्यामभूद्दीरो राजराजो महीपतिः । स राजराजो द्विजराजकान्तिः भुजङ्गराजा
ननव

स्यकीर्तिः । श्रीमत्तयाधःकृतराजराजः स्वविक्रमान्नृकृतदेवराजः । तस्याग्रमहि
षी रम्या नाम्नाभूद्राजसुन्दरी । लक्ष्मीर्नारायणस्येव चन्द्रस्येव च रोहिणी । ततस्तस्याम
भूद्दीरश्चोडगङ्गो नरेश्वरः । क्षौणीभृत्पक्षविच्छित्त्यै दिवीन्द्रात् कुलिशं यथा ।

धात्री तस्य

सरस्वती समभवन्नूनं नचेत् पीतवान् । तत्सारस्वतमार्यं वालकतया श्रीचोडगङ्गः
पयः ।

तादृग्वेदमतिः कथं निपुणता शास्त्रेषु तादृक्कथं । तादृक्काव्यमतिः कथं परिणतिः
शीले

षु तादृक्कथं । क्षौणीं दिक्पालशेषामयमकृत(त)पदद्वन्द्वमेतस्य वैरिष्णभृच्चूडाश्रिया

Plate II, reverse.

मं स्तुतिरिति कियती चोडगङ्गेश्वरस्य । नूनं पूर्णः शुधांशुः परन्तु
पधवलच्छत्रबुद्ध्यापहर्ता । मामित्यङ्गस्य वृद्धिं त्यजति यत इव त्र
स्तचित्तः प्रवीरात् । गृह्णातिस्म करं भूमेर्गङ्गागौतमगंगयोः । मध्ये पश्यत्सु
वीरेषु प्रौढः प्रौढस्त्रिया इव । प्रतिभटकरशस्त्रव्याहृतिस्वाङ्गनिर्यग्गुधिरम
वनिनिष्ठं नो भवेद्यत्तदैव । निजकरघृतशस्त्रच्छिन्नभिन्नाङ्गमेतानकृत धरणिश
य्यान् द्वन्द्वयुद्धेषु गंगः । यत्तेजःपरिभूतशत्रुनगरप्रोद्भूतधुमोद्गमैः भूयः खाण्डव
दाहशंकिमनसो देवाः परं भीरवः । स्वर्गीतादसिधारया रिपुगणादाकर्ण्य वार्त्ता
मिव प्रौढं तस्य नुवन्ति गंगन्तपतेभीतिं विहाय ध्रुवं । क्रोधोद्यद्द्विपमेघमालिनि
मदस्रोतस्वतीदुर्गमे चंचत्खड्गतडित्प्रभावति नदन्नाराचवचोदये ।
सत्सैन्ये जलदागमप्रतिनिधौ जेतुं प्रवर्त्तत कः शूरोपीति वदन् त्रिलोच

नविभुर्वद्भोमुना संगरे । निर्मथ्योत्कलसिन्धुराजमपरं गंगेश्वरः प्राप्त
वानेकं कीर्त्तिसुधाकरं पृथुतमं लक्ष्मी धरण्या समं । माद्यदन्तिसह
खमश्वनियुतं रत्नान्यसंखानि वा तत्सिन्धोः किमिमं प्रकर्षमथवा ब्रू
मस्तदुन्माधिनः । पादौ यस्य धरान्तरीक्षमखिलं नाभिस्तु सर्वादिशः श्रोत्रे
नेत्रयुगं रवीन्दुयुगलं मूर्द्धापि च द्यौरसौ । प्रासादं पुरुषोत्तमस्य नृप
तिः को नाम कर्तुं क्षमः तस्येत्यादिनृपैरुपेक्षितमयं चक्रेथ गङ्गेश्वरः ।
लक्ष्मीजन्मगृहं पयोनिधिरसौ संभावितस्य स्थितिर्नो धाम्निश्वशुरस्य (in B नो-

ध्यमिश्वरस्य) पूज्यत इति क्षी-

राब्धिवासः ध्रुवं । निर्विस्मः पुरुषोत्तमः प्रमुदितस्तदासलाभाद्रमाप्येतद्भूतगृहं
वरं पिटगृहात् प्राप्य प्रमोदान्विता । त्वं कुर्माधिप मा चल त्वमपि भो व्यालेन्द्र
धैर्यं वह

त्वं पृथ्वि स्थिरतां व्रज त्वमधुना ब्रह्माण्ड गाढं भव । श्री गंगाधिपवद्भसिंह विसर-
तद्दोषा

ज्जगद्यापिनो दिङ्नागेषु भयाच्चलत्सु जगती कम्पेत वा यत् क्रमात्⁽¹⁾ वर्षाणां स
मतिं (तो in A) वीरः क्षौणीसंभोगमाचरत् । दिङ्नायकान् प्रतीहारान्
विधायाशासु सर्व्वतः ।

किं प्राप्ता महिषी तपोभिरतुलैः श्रीचोड़गंगेन सा । देवैस्तुल्यगुणैर्विभूषिततनुः
कस्तु

रिकामोदिनी । नाविष्णुः पृथिवीपतिः प्रभवतीत्यस्मिन् हरौ वा भूवो रक्षार्थं
दृतजन्म

Plate III, obverse.

नि स्वयमसौ लक्ष्मीः प्रसूताथवा । तस्यां ततो जनि जयन्त इवैकवीरः कामा
र्णवस्त्रिजगदेकवदान्य एषः । सूर्य्यं प्रतापविभवेन जगत्प्रसिद्धकीर्त्तिः
शशांकभधरीकृतवान् विशुद्धा । गंगेशसूनोर्विवुधाश्रयस्य दृप्याद्विषदं
शर्विभेदशक्तेः । कामार्णवस्यास्य कुमारकत्वं न नामतः केवलमर्थतोपि । प्राप्यो

(1) The following additions in B after क्रमात् (B. II. 35-40) :—

अनम्यानगरात् कलिङ्गज्वलप्रत्यग्रभग्नादतिप्राकारायततोरणाप्रभृतिनो गङ्गातटस्थात्ततः ।
थोधास्त्रैर्युधि जर्जरीकृतलषद्राधेयगात्राकृतिर्मद्भाराधिपतिर्गतो रणभुवो गङ्गेश्वरानुद्गतः ॥
ब्रह्माण्डाद्वहिरस्य कीर्त्तियशसा व्याप्तं न वा भारतो दत्तस्वार्थिजनाय हेमनिचयः संकल्पनेर्वा बज्रः ।
निर्दग्धारिचयश्च भावितबलैः स्वस्य प्रतापैर्न वा किंवा नो कृतवानयं स्तुतिपदं श्रीचड़गङ्गेश्वरः ॥

दयं शशांकस्य वर्द्धतां नाम वारिधिः । वर्द्धते कीर्त्तिचन्द्रोयं चित्रं कामार्णवोदये ॥
वेदत् (देवतु in B) थोमचन्द्रप्रमितशकसमा प्राप्तकाले दिनेषु चापस्थेन्यग्रहाघे

वलवति रिपुषु प्र

क्षयं प्राप्तवत्सु । अस्मिन् मूर्द्धाभिषिक्ते नृपवरतनये सर्वलोकैकनाथे श्रीमत्
कामार्णवे

श्रे जगदभवदिदं तत्तदानन्दपूर्णं । क्षीरार्णवादजनि चन्द्रकलेति वार्त्ता कामार्णवात् तु
सकलेन्दुदिवाकराभं । कीर्त्तिप्रतापमिथुनं सहकारि लोके स्थित्याह्वयत् परन्त
पाननुरागशून्यान् । यस्यासिनिर्दलितवैरिकरीन्द्रकुम्भनिर्मुक्तमोक्तिकफ
लान्यसृग्दितानि । कामार्णवस्य रिपुसंहतिहेतुकाले सन्ध्याम्भवम्भुभगणा
इव भान्ति युद्धे⁽¹⁾ । सप्ताम्भोधौन्वहन्ती क्षितिरेतितरला नागकूर्मेश्वरानां साहा
य्यं वाञ्छतीयं तदपि पुनरयं कल्पितस्तत्र भारः । धात्रा कामार्णवाख्यः स तु
निजतुलनानिर्दयः स्वर्णभारैः भूयोभूयस्तुलायां स्थित इति धरणेर्भारवाज्ज
ल्यमाप्तं ॥ हृष्टपुष्टजनाकीर्णं विद्वज्जनमनोहरं । दशाब्दानकरोद्राज्यं कामार्ण
वमहीपतिः ॥ श्री चोडगङ्गनृपतेर्महिषी ततोन्या तस्येन्दिरा रविकुलोद्भव
राजपुत्री । अद्यापि धातुरूपमाजनि सुन्दरीणां सेयं शुधांशुवदनास्तपसैव
जाता । यद्

पशीलगतिवर्णनया प्रसिद्धा दृष्टान्तभूर्गिरिसुतेत्यभिधान्यदोषाः । तासोरचण्ड-
कूलिक

सहृषय द्रुत वा मिन्दिरामुदवहत् भुवि चोडगङ्गः । तस्यां ततः समजनि
क्षितिनाथ

नाथः श्रीराघवः परनरेश्वरदर्पमदी । यत्पट्टबंधनविधिअवणातिभीताः सर्वे
नृपाः स्व

(1) The following additions in B after युद्धे (B. III. 3-7):—

दृष्यद्वैरिचमूर्मया कवलिता नैवं मया खादितेत्यन्योन्यं कलहे तु निर्णयाविधौ खड्ग-
प्रभावेच्छया ।

माध्यस्थं गमितेव निमैलतमा कीर्त्तिस्त्वदीया ब्रवीम्यालोच्येह महद्भिरित्युपगता धातुः
श्रुतीरादरात् ।

असाक्षौत् स हिरण्यगभैमपरे लोके महेशः पुरेत्युत्कथं प्रवदन्ति ये तु वदनव्रातो-
विरुद्धोधुना ।

तेषां यत्तु हिरण्यगभैमकरोत् कामार्णवेशः स्वतः सम्पन्नं जनितं जगद्यत इह प्रत्यक्षतः
प्राणिनां ।

हृदिकम्पमवाप्तवन्तः । श्री राघवे राजनि चित्रमेतत्तेजोविहीनः क्षितिपालवर्गः ।

यत्पादसे

वाक्यतदेहसिद्धिर्मित्रीभवत्येव समस्त एषः । प्रौढारिप्रहृतिप्रकारविहितप्रा-

चण्डप्रपा

त्रीभवद्दोर्दण्डोपमितिप्रगल्भविषयः प्राग्भूतवानर्जुनः । संप्रत्याह्वरंगसंगत
रिपुश्रेणीशिरःकन्दुकक्रीडासक्तभुजः शूरासनभृतामेकोपमा राघवः । जग

Plate III, reverse.

ति परशुरामः प्रादुरासी(द्)द्वितीयः किमुरिपुकुलहन्तास्त्राज्ञया क्वन्नलोकः । क्षि-
तिवितरणदीक्षासक्तहस्तः प्रतापादपि दशशतवाज्ज्यस्यशत्रुर्विनाशी । भेदं
भेदमरातिकुंजरघटां क्षौणीन्द्रपत्तिं रणे पायं पायमसृक्पयांसि बद्धधा
श्रीराघवाग्निः क्षणात् । शुभं शुभमिवोदहन्द्विजपतेः कीर्त्तिप्रदानं परं चन्द्रं
चन्द्रिकया प्रपूर्णतरया संसेव्यमाकांक्षते । दूर्गेषु दावदहनः क्षितिभृत्सु वचो
माद्यत्करीन्द्रघटनाविधिसिंह एषः । विद्वेषिभूमिपतयोनिवसन्ति यत्र श्रीराघवः
क्षितिपतिर्विततप्रभावः । श्रीराघवो धराधीशः क्षौणिपालशिरोमणिः । अकरो
द्राज्यमब्दानामुद्दामो दशपं(सं in B) च च । तस्य श्रीचोडगंगक्षितिवलयपतेर्वंश-
सन्तान

वल्लीकन्दः श्रीचन्द्रलेखा स्फुटमदितिरिव प्रेयसी कश्यपस्य । तस्या
मुद्दामधामक्षयितदिनमणिर्जज्ञिवात्राजराजो राजन्यक्षोदली
लातिलकितमहिमव्याप्तदिक्चक्रवालः । तस्मिन् दिग्विजयप्र
याणरसिके संरम्भसर्पचमूसंक्षुप्तक्षितिचक्रपांशुपटलप्रस्तारव
त्यम्बरे । भूसंपर्कघृणावशाद्दिनमणेरुच्चैः स्रुतं सप्तिभिः सुन्यस्तं सुर
सिन्धुरेण धरणीपट्टे रदोद्भट्टनं । चोडगंग नरेन्द्रस्य सूनुरुद्दामवि
क्रमः । राजराज इति ख्यातो राजराजो महीपतिः⁽¹⁾ । एतस्यां भुवि पं

(1) The following additions in B after महीपतिः (B. III. 31-36):—

विश्वं क्रोडयति प्रगल्भ-वचसि प्राप्तेयशैलद्युती यद्यद्याद्गभूदभूतसदृशं सन्तस्तदाकर्णतां ।
चन्द्रः पीठति लङ्कति स्वभवनं प्रासादते तद्यशो दिङ्नाथाः प्रतिमन्ति तस्य परितः शत्रुः
पदे भङ्गति ।

सानन्दं विदधाति चेतसि भवत्कीर्त्तिगुणग्राहिणः सूते दोहदमथिनः प्रतिदिन
श्रीराजराज भ्रुवं ।

येयं सम्प्रति याति गण्डयुगयोर्दिकुञ्जराणां भ्रुवं याचारामवतां सुसम्भवलयत्याशापतीनां
गृहं ।

चविंशतिसमाः क्ष्मापाललक्ष्मीधवः कृत्वा जित्वरस्वीयचंचलभुजा द
 म्भोलिरुर्वीपतिः । वीरः प्राज्ययशस्तुषारकिरणश्रेणीरसावासनादुदगच्छत्
 सुरलोकवाञ्छितयशाः श्रीराजराजो नृपः । तस्यानुजो नृपतिराज्यपदेभिषिक्तः
 सूरिप्रियः परिमितादिनृपप्रशस्तिः । पृथ्वीपतिः कलिमलोज्जितधर्मशुद्धः
 कार्यक्षमः प्रभुरसावनियङ्गभीमः । वीराधिष्ठितसंगराद्रिशिखरे शङ्खस्रना
 सादिते कुन्तोद्भिन्नमहेभकुम्भविगलन्मुक्तावलीपुञ्जिते । हर्षादुग्रनिजप्रताप
 दहने खड्गसृचा विद्विषां राज्ञामाननपंकजानि नृपति ऊँत्वानयद्यः श्रियः ॥
 क्षीराब्धेर्मथितात् सुरासुरभुजव्यापारविद्धोभितात् चन्द्रस्यार्द्धमभूत्तदप्यधियया
 वीशानमेकं किल । चंचदाङ्गवलेन संगरभुवि त्वत्खड्गधाराजलाज्जातस्त्वष्टदिगी-

Plate IV, obverse.

श्वरान् पृथुयशश्चन्द्रः समालिङ्गति । यत्प्रयाणसमुद्धतरजःसंहारितेम्बरे ।
 अभूद्विरदराजस्य धुलीधूसरिता तनुः । दशवर्षाणि वीरोसौ निर्जिताराति
 मण्डलः । अनङ्गभीमभूपालो धरित्रीं समपालयत् । प्रौढानर्गलविक्रमः कुल
 गृहं यो दण्डनीतिश्रियः सत्याचारविचारचारुचरितः पुण्यैकपारायणः ।
 तस्यासीदनियंगभीमनृपतेरर्द्धांगलक्ष्मीः स्वयं देहश्रयातिशयेन पट्टम
 हिषी वा(ब्रा in B)घल्लदेवी भुवि । तुलितपितृगणौघः सूनुरासीदमुष्यां निरति-
 शयितते

जा यौवनावाप्तराज्यः । प्रणतनृपतिचूडारत्नरोचिःपिशङ्गीकृतचरणसरो
 जो राजराजो नृपालः⁽¹⁾ । यस्मिन् शासति शासितारिनिचये सम्यक्समुद्राम्बरां पृ
 थ्वीं पार्थिवपुंगवे नृपगुणैः श्रीराजराजे नृपे । चक्रे माधव एव तैक्ष्णमधिकं
 कौक्षेयके चिन्तनं शास्त्राभ्यासविधौ विशेषजडता काले कलेः श्रूयते⁽²⁾ । त्यागे
 यो धनदो युद्धे भीमार्जुनयुधिष्ठिरैः । सदृशोयं महावीरो राजराजो

(1) The following additions in B after नृपालः (B. IV. 2-4):—

तस्योद्यद्वाजिराजिप्रखरखुरपुटाघातवेक्ष्णश्चरित्रीष्टोत्तिष्ठद्वितानद्यतिशमितदिवानाथतेजः
 समूहं ।

विस्लीणं कर्णतालाहतिभिरविरतोन्मत्तसेनागजानामष्टानां दिग्गजानां सुखपटतुलना
 मादधे धूलिजालं ।

(2) The following additions in B after श्रूयते (B. IV. 6-8):—

यत्कीर्त्तिदुग्धजलधिभे(व)नान्नरालं संप्राप्य दूरतरमुच्छलितो विभाति ।

भासां मणिः स्फुटरुचिगंगने समन्तात् सूक्ष्मातिस्त्रक्ष इव यत्परिदर्शनीयः ।

महीपतिः⁽¹⁾ । चालुक्यकुलसंभूता वेला सौन्दर्यवारिधेः । नाम्नास(सी?)द्रुणदेवी-
ति महिषी तस्य भूपतेः । तस्यामभूदद्भुतविक्रमश्रीः श्रीमानयं भूभट्टनं
गभीमः । विराजते कीर्त्तिसुधातरङ्गधौतासु दिग्भित्तिषु यत्प्रशस्तिः⁽²⁾ । कथं
भोः कलिरस्मि किं तु विमनाः कस्मै निवेद्यात्मनः शोकाम्भोधिमपाहरा
मि कुशली किं खित् शिवो वा हरिः । यः सूरः कलयास्मदीयसमये विक्षिप्य गं
गान्वये जातः श्रीमदनंगभीमनटपतिः सोनर्थभूतो मम⁽³⁾ । यस्यानर्गलविक्रमार्जि
तयशःक्षीरोददानोर्मिभिः दातारः किल कामगोप्रभृतयः प्रोत्सरिता दूरतः । किंचा
यं च हिरण्यगर्भकलनावैदग्ध्यमाकर्णयन् लज्जालोलचतुर्मुखाक्षिनिवहो मन्ये महा
नृपद्मभूः⁽⁴⁾ । आकर्षता हृदयमेणविलोचनानामाधुन्वता च परितः प्रतिपार्थिवानां ।

अथै

दयप्रणयिना कृतिनामनंगभीमप्रसिद्धिरधुना विदधे नृपेण । जगाम धाम देवानां सदै
व सेवकप्रियः । भुक्त्वा भुजप्रभावेन त्रयःत्रिंशत् समाः पुमान् । श्रीकस्तूरादेव्याम-
दितौ त

स्माच्च कश्यपादुर्थां । जगदुद्धर्तुं जातः पापिकहन्ता हरिरिव क्षापः । असुरेन्द्र-
शोणि

तनिवेशविश्रतामपनीय सोथ वज्रदानवारिभिः । करमात्मनः तमधुना विशो-
धयन्नरसिंह

(1) The following important additions in B after महीपतिः (B. IV. 9-10):—

राजराजोनरपतिर्दशसप्त च वत्सरान् । सुवि राज्यश्रियं भुक्त्वा स्वाराज्याय प्रतस्थिवान् ।

(2) The following additions in B after प्रशस्तिः (B. IV. 12-14):—

तस्यानर्गलदोः प्रतापलहरीलाबणवीचित्रजक्रन्दत्वैरिवधूविलोचनजलापरैर्द्वैरा दन्तरा ।
किं चोत्सर्गतरङ्गभङ्गकलनैः पाथोधियानोच्छ्लाद्ब्रीडावक्रितकम्बरः स भगवान् सिन्धौ
पुराणो मुनिः ।

(3) The following additions in B after मम (B. IV. 17-20):—

ध्यानानुबन्धिनिविडप्रसरप्रमोदं माध्वीकसुग्धमसृणं हृदयारविन्दं ।
देवः पुराण पुरुषः परिरभ्य यस्य रोलम्बडम्बरकलां कलयां चकारः ।
लक्ष्मीरक्षणसौविदल्लपदवीं प्रत्यर्घिष्ट्वौभूजां प्राणाकर्षणरज्जुविभ्रमतुलासुदाममासञ्जयन् ।
संग्रामखलकेलिताण्डवकलापाण्डित्यमामण्डयन् यस्यायं ज(ग)दद्भुतैकविलसत् क्रौडा-
नटः सायकः ।

(4) The following additions in B after पद्मभूः (B. IV. 22-23):—

येनाभिषेकसमयः कलितत्रयेण नीतःतुलापुरुषदानफलानुबन्धैः ।
लब्धापि न क्षितिरमुष्य मुदे तथाभूद्याद्द्विजातिजनशासनदानकेलिः ।

Plate IV, reverse.

एष जगति स्फुटोभवत् । श्वेतातपत्रशितचामरचारुमूर्तेर्दिग्दन्तिदन्तप
 रिमण्डलमण्डपस्य । अंके कृतस्य सुतभावनया भवान्या सिंहासने जयति यस्य
 पदं सदैव । राज्ञा (main B) नरेन्द्रजननी (युवती ?) नयनांजनाश्रुपूरेण दूरविनिवे-
 शितकालिमश्रीः । त
 द्विप्रलम्भकरुणाद्भुतनिस्तरंगा गंगापि नूनममुना यमुनाधुनाभूत् । कुर्वन् प्रकाश-
 मनिशं द्वि
 जसाच्च कृत्वा मेरुं तुलापुरुषमुख्यमहार्यदानैः । स्वान्तःपुरैः सह सदृक्कलयन्ति
 कोणाको
 णे कुटीरकमठीकृतसुष्णरश्मिं⁽¹⁾ । कृत्वा निर्मथितद्विषं वसुमतीमब्दांस्त्रयस्त्रिं
 शतं सुक्ता भोगमनु
 त्तमं नरपतिः दोगर्व्वसर्व्वकषः । स्नेहात्यन्तविनाकृतोन्तिमदशामासाद्य दीपोपमः
 प्राप्तः
 कालपतङ्गपुंगवदशां यातिस्म निर्व्वाणतां । तस्य श्रीमान् सुदिनविधये
 मालत(वे ?)न्द्रात्मजायां
 सीतादेव्यामजनि तनुजो भानुवद्भानुदेवः । पद्मोल्लासं विदधदतुलं कैरव
 स्नानिसुच्चैर्द्वध्वंसी परधरणिभृण्मौलिविन्यस्तपादः । वद्धसुष्टिरपि निर्भरदा
 ता वेपनोपि समरैकधूरीणः । उग्रमूर्त्तिरपि कृष्णशरीरो यत्करेण कलितः
 करवालः⁽²⁾ । आचन्द्रार्कफलोपभोगसुलभान्यत्युच्चसौधावलीशोभाविस्फुरि
 तानि शासनशतान्येव क्षमायागुरुः । सुच्छायानि रसालपूगपनसप्रायै
 स्तरुणां गणैः कृत्वा ताम्रविलेखितानि विधिवत् सच्छोत्रियेभ्यो ददौ । प्रिया

(1) The following additions in B after सुष्णरश्मिं (B. IV. 33-35):—

अष्टाशाचक्रवालघमणरथमहायाससम्भावितक्षुत् चावेक्षूदन्वदम्भस्युपगत अपि चालम्भ-
 सत्त्वा सुरायां ।

सर्पिःसंसर्पदायुः दधि मधुरमथास्त्राय दुग्धेन दृप्ता यत्कीर्त्तिः कान्तमूर्त्तिः सलिलनिधि-
 मथाकाममाचामतीव ।

(2) The following additions in B after करवालः (B. IV. 41-44):—

पायं पायं हविरविरतं प्रस्तुते यस्य यज्ञे जाताजीर्णो हरिरतितरां याति निद्रां समुद्रे ।
 धमोद्गारीलवणसलिलं पीयते वाङ्गोग्निः प्रीत्यच्छूलः समजनि शिवः कालकूटाशनोऽपि ।
 ब्रूमः किमस्य तुलनां लघुतोपनीततत्प्रतिक्षितिभृतः किल दानशौण्डान् ।
 सद्यो यदेप कनकाचलकामधेनुकल्पद्रमानकृतनिर्जितसम्पदस्तान् ॥

जाकल्लदेवीति तस्यासीद्भानुभूपतेः । कटाक्षपातनिक्षिप्तकन्दर्पकरसा
यका । अन्तःपुरवधूवन्दचूडामणिमरीचिभिः । कृतनीराजना नित्यं यत्पा
दकमलद्वयी । तस्यामभूदद्भुतविक्रमश्रीः कविप्रियः श्रीनरसिंहदेवः । आकाण्यन्
यस्य

कुमारकालकथां कुमारोपि जहाति गर्वम् । श्री वीरभानुनृपतौ त्रिदिवेश्वरस्य
तस्मिन् प्र

याति⁽¹⁾ पदवीं सुरवन्दवन्द्यां । वर्षाणि सप्तदश भूवल्यं भुजाभ्यां भुक्त्वा तु यः
सपदि शत्रु

कुलं विभेद । कन्दर्पो हरिणीदृशां रिपुगजश्रेणीषु पञ्चाननो भूदेवद्युतिरिन्दु
सुन्दरमुखः

श्रीमान् नृसिंहोत्पः । यद्दोर्दण्डकपाणदारितपरपृथ्वीपतिप्रोञ्चलद्रक्ता यास्तु-
नदी क्षरितक्ष वि

हृहो नाद्यापि विश्राम्यति । आकर्ण विश्ववलिकर्णरूपं संपूरणामृतवशापि
तमन्यमेव ।

वाचां विलासमसकृत्तु विकल्पमानो वाचंयमो भवति वाक्पतिरेव यस्य । तस्य
प्राणप्रिया चोडदेवी दैवत

वल्लभा । रूपयौवनसौभाग्यनिर्जिताखण्डलप्रिया । अजनि रजनिजानिश्रीरयं
चोडदेव्यां महितनृ

Plate V, obverse.

पतिरत्नं गंगवंशावतंसः । परनरपतिलक्ष्मीमौलिरत्नप्रभाभिः श्वलित इव नित्यं
लक्ष्य

ते यस्य पादः । चतुस्त्रिंशद्वर्षाण्यवनिवल्यं निर्गतरिपुं निरातंको भुक्त्वा हरिचरण-
सेवासुर

सिकः । सुराधीशस्यार्द्धासनविहितसम्मानकुतुकं समास्ते यः सख्यं कविकुमुद-
चन्द्रो न

रपतिः । विद्यानां वासभूमिर्विषमशरभवो राजलक्ष्मीभुजंगो धौरेयः शस्त्रभाजां
निजनग

रवधूलोचनानन्दचन्द्रः । वीरः श्रीभानुदेवोभुजयुगपरिखायंत्रितां शास्ति पृथ्वीं
ताते पौर

(1) B plate IV ends here. The Vth plate of B is missing.

न्दरीनां हरिणशिशुदृशां कामुकत्वं प्रयाति । राज्ञो यस्य गयासदीनसमरप्रारब्ध
शौर्यंक्षत

प्रौढानेकनरेन्द्रकन्धरगलत्किलालपूर्णावनिः । तत्कालक्षतवक्षसः करिकुलात्-
स्फारो स्थितः शोणितासारोद्यापि दिगन्तरेस्ति विलसत्सन्धानुरागच्छलात् ।

भूषणं (क) वचं यस्य निवा

सो भूभृतां श्रियः । निकेतः सर्वविद्यानां भानुदेवो महीपतिः । न नामतः
केवल मर्षतोपि प्रिया भवत्तस्य नृपस्य लक्ष्मीः । वेल्लेव लावण्य सरित्
प्रियस्य लतेव सौजन्यमहीरुहस्य । जातस्तस्यां रिपुकरिघटाभेदसिं
हो नृसिंहो यो वालोपि क्षितिपतिशरोमौलिमालां पिनष्टि । ष्टत्वाप्यस्योदय
दिनकथाः शक्तभूमीपतीनां हारव्याजात् पतति हृदये वीरलक्ष्मणश्रुपूरः ।
वीरभानुधराधीशश्चतुर्विंशतिवत्सरान् । भुक्त्वा महीं सुराधीशशास
नस्यार्द्धभागभूत् । ताते सुरेन्द्रवनितानयनारविन्दसन्दोहविस्मयभु
जि क्षितिपालरत्ने । यः शास्ति तु क्षितिमिमामरिराजराजिराजीवशी
तकिरणो नरसिंहदेवः । कर्णः कर्णपथं न याति कृतिनां यद्दानमाकर्णयन् ते

कल्पद्रुम

कामगोप्रभृतयः संप्रार्थनादायिनः । लोकेभ्यो यदयं ददाति सततं ध्येयं
न तच्चेतसा किं

ब्रूमो महिमानमस्य नृपतेर्लोकत्रयाल्लादिनः । तुलापुरुषदानेषु श्रीनृसिंहमहीप
तेः । व्रजन्ति न तुलां यस्य भुवि कर्णादयो नृपाः । तुरङ्गराजीक्षुरविक्षतवीक्ष
रद्रजोभिः

कलितेन्तरीक्षे । यस्य प्रयाणेन्वयमाश्रयन्ति मन्दाकिनीपङ्कजकाननानि । तस्य काम
लदेवीति प्रिया सद्देशभूपजा । अन्तःपुरवधूमौलिमालार्चितपदद्वया । भानु
वद्भानुदेवोयं

जातस्तस्यां महीपतिः । कमलानन्दनः श्रीभानुचैरुच्चैर्महीक्षितां । गंगान्वये
नरहरेर्नृ

पतेस्तनूजः सन्मित्रपङ्कजविकाशसहस्रभानुः । श्रीभानुदेव इति भूपतिराविरास्ते
यस्तेजसा

Plate V, reverse.

रिपुतमोमिवहं निरुन्धे । ताते पुरन्दरपुरीतिलकायमाने भुक्त्वा तु विंशतिसमाः सहि
ताश्चतुर्भिः । यो रक्षति क्षितिमनर्गलदोःप्रतापज्वालावलीकवलितारिदृणां प्रयाणैः ।

(¹) यस्य प्रस्थानकाले तुरगक्षुरपुटोज्ज्वलधूलिकलापैः संक्लृप्ते तीग्मभानौ दिशि दिशि स
हसा संकुचन्त्यम्बुजानि । खिद्यन्ते चक्रवाकाः सहचरगृह्णीविप्रयोगं भजन्तः
किं च खेच्छा

भिसारं कलयति परितः खैरिणीनां समूहः । (²) वेलोक्तसद्विद्रुमशंखसार्थव्याजेन
यस्यारि

निसूदनस्य । तेजो यशश्चान्य नृपैरलंघ्यं व्यनक्ति नित्यं सरितामधीशः । हीरा-
देवीति तस्या

सौन्महिषी सहितां गुणैः । चालुक्यकुलसंभृता लक्ष्मीर्लक्ष्मीपतेरिव । तस्याम-
जायत दया

विनयप्रभावसौन्दर्यधैर्यनयकीर्तिकलानिवासः । वीरः कुमारइव पर्वतराजपुत्र्यां वि
श्वप्रसिद्धमहिमा नरसिंहदेवः । तेजोद्भूतं किमपि भाविकमुन्नयद्भिः सं
भावितः शिशुवयस्यपि यस्य पादः । ना राज्य इव भूपति मौलिरत्नमूर्द्धणि
वारि कमलाविक्ररोत्कराञ्च । एतेन सर्व्वगुणरत्नविभूषणेन विद्यावि
वेकविमलीकृतमानसेन । नारायणेन वसुदेवइवात्मजेन प्रीतिं निरन्त-
रमविन्दत भानुदेवः । स षड्विंशतिवर्षाणि भुक्त्वा राज्यमकण्टकं । नयना
नन्दनः श्रीमान् प्राप्तः पौरन्दरीं पुरीं । ततः कृतज्ञैः समुपास्यमानः स
न्मन्त्रिभिः श्रीनरसिंहदेवः । महीपतिर्नीतिकथानुवर्त्ती विभर्त्ति पृथ्वीवल
यं भुजेन । प्रस्तुन्वणक्षनमुन्मनाः प्ररतयगीताभिनीनिक्रमं शून्यध्यानमि
घाण्मुज्जर्दिविषदां शापे(स्त्रे?)षु वद्धस्पृहः । हेला निर्जित पञ्चवाणविभवमंग-
प्रभामिच्छि

तुं यस्येनोषनि यौवने सुरवधूर्गं क्षितिं कांक्षति । तर्कः षाङ्गुण्यमन्त्रीसमर-
गुरुभरे वा

ऊचक्रं सहायः शौचं सर्वांगरक्षा निजरिपुहनने हेतयो यस्य सेनाः । स
श्रीमानुत्कले

न्द्रः प्रतिनृपतिशिरःश्रेणिषु क्रीडमानोराजीवाक्षालिमाद्यत्करीवरविलसदीर-
लक्ष्मी-

र्विभाति । यद्दूरप्रयासरासमराभूः कंकालमालाकुलायल्लोके शतयज्ञतोति
गहनः य

(1) This śloka is given further down in B. VI. 5-6.

(2) This śloka is to be found further down in B. VI. 10-11.

गमानवीणैः सुरैः । यत्कान्तेषु पुरतनेषु विरसः स्वर्वारनारीगणस्ता एताः खलु
 तथ्य वैरि
 जपितो वीरस्य विक्रान्तयः । नेत्राम्बुपूरपरिवर्द्धिमहापगासु लम्बासकावुद
 निपीत मुखेन्दु
 मासु । प्रत्यर्थिमन्दिरपुरन्धिसभासु येन लुप्ता सदैव वसतिर्जलदागमस्य । कुर्वन्
 कुच्छिंभरि

Plate VI, obverse.

त्वंप्रतिक्रतिकपटादाहृतैः सांयुगीनैः प्रत्यङ्गं चाङ्गदम्भादविरलपुलकाविष्कृतान्तः
 प्रमोदः । प्रत्यग्राखाभिभिश्चस्फुरितरुचिरयोदग्रहासाग्रहासो वैरिव्रातप्रमाथे
 कणम
 पि न दधे य(त्) कृपाणः कृपायाः । ईषद्रोषकषायितेन मनसा कालिंग राज्यश्रिये
 प्रस्था
 नप्रहितैर्वलैस्तत इतो यस्योत्तरंगीकृताः । अद्यापि स्फुटपुण्डरीकपटलश्रीगर्वसर्वं
 कर्षैः फेनैः कीर्त्तिमुदाहरन्ति विषदागोदावरीवीचयः⁽¹⁾ । वीरश्रीमान् जयति स
 कलक्ष्मातले ख्यातकीर्त्तिर्नेत्रानन्दः सरसिजदृशां भूपतिः श्रीनृसिंहः । केशाकृष्टि
 प्रतिह
 तशिरोरत्ननिर्भिन्नवेणी येनाकारि प्रथमसमरे वैरिणां वीरलक्ष्मीः । यस्याश्चदा-
 जिराजिप्र

(1) The following additions in B after वीचयः (B. VI. 4 et seq.)

निरर्गलं सेवलताधगामिनीं स पीडयद्वेककरेण गामिमां ।

वृषं पुरस्कृत्य समीहितं दुहन्नदृष्टपूर्वं स्फुटमेतिगोपतां ॥

After this comes the śloka mentioned in note 14. In line 6 comes

किं ब्रूमः क्षौणि भर्तुर्जगति गजपतेस्तस्यदानप्रकर्षं येनसुभ्याद्युलोके वितरणविहित
 ख्यातयः कल्पवृक्षाः ।

गूढस्त्रिन्नामणिस्तु क्वचिदपिगहने वर्चते क्षाधराणां व्रीडानघ्राच शंके बद्ध बहति
 तृणान्यानने कामधेनुः ।

यस्मिन् राजनि राजनीतिचतुरे संरक्षति क्षामिमामिन्दोरेव कलङ्किता सुरपतेरेवासि
 गोचारिता ।

शम्भोरेव विषादिता रतिपतेरेवेश्वरद्वेषिता विष्णोरेव विवर्णता जलनिधेरेव क्षमा
 हीनता ।

Then follows the śloka mentioned in note 15.

खरखुरभरोद्भूतधूलौकलापै वैकुण्ठस्यापिजातः कृतकमठतनोः स्तोकभारावता-
रः । सं

ग्रामाम्भोधिगच्छद्विरदघनघटाप्रक्षरद्धानधारासारान्मुक्ता प्रयाति क्षर
दमरधुनीं यद्यसौ राजहंसः । आकर्ण्यकर्ण्य यस्य द्रविणवितरणप्रक्रमा
न्नित्यमेव वित्रस्ताः सन्ति चित्तामणिविवुधगवीकल्पवृक्षा विलक्षाः⁽¹⁾ । सश्रीमा
न् वैरिवीरप्रमदगजघटातुंगकुम्भस्थलानां प्रौढः पंचाननोयं जगति वि
जयते भूपतिः श्रीनृसिंहः⁽²⁾ (॥ + ॥ ⁽³⁾शुकन्टपतेरतीतेषु पंचाधिकेषु त्रयोद
शशतसंवत्क्षरेषु चतुर्दशधनाधिपतीत्यादिविरुदावली
विराजमानः श्रीमान् नृसिंहदेवन्टपतेः स्वराज्यस्य अष्टाङ्के
अभिलिख्यमाने चैत्रेमासि शुक्लेपक्षे त्रयोदस्यां तिथौ रविवारे वा
राणसिकटके विश्वकइ भावेदक समये श्रीचरणे भितरनवर कन्यामण्डप
वाङ्किञ्चाए विजयसमये दुआरपरीक्ष गङ्गेश्वर जेना वुडालेङ्गालाण्डु
सनिमिअ भण्डारिआ थाउ पोरोपरीक्ष माहापात्र नरेन्द्रदेव चक्रवर्ती
माहापात्र नरहरिदास प्रहराज माहापात्र श्रीपति मङ्गलराज अ
वधारिला ता । ए पोरोश्रीकरण स्प्रेश्वर माहासेनापति बइदी माहासेनाप
ती मुदलेन महापात्र नरहरिदास प्रहराज कइक किनरि ग्रामर नाम विजयन
रसिंहपुर चतुःसीमासमाक्रान्त शासन करिदेवा । कलभोर उतरखण्ड मध्ये कि
नरि ग्रामर नाम विजयनरसिंहपुर । राउतपड़ा पाखर रसंवन्ध जित चिआरिस

Plate VI, reverse.

पंचास माठ ४५० चान्दलो पाखर रसंवन्धा चिआरिस पंचास माठ ४५० गा
त्रिहि अवदान-मध्य करि जित नअस ६०० माठ कइ पोरोश्रीकरण वड़(इ ?)
दासी-

महासेनापतिर सीमा कला प्रमाणे । अस्य ग्रामस्य पूर्वसीमा । मलय ग्रामर
कपिलेश्वर देवङ्गर देउलर पश्चिम विवाद सोलदण्डार वड़ कंकड़ा दण्डार
अर्द्ध आदिकरि आड़लग्रामर सोलडुइर पश्चिम सार्द्ध कंकड़ालुण्डादण्डार अ

(1) The portion आकर्ण्यकर्ण्य ... to लक्षाः omitted in B.

(2) The following addition in B after नृसिंहः (B. VI. 18-19) :—

राजमतङ्गजहिंहे नरपतिहिंहे प्रतापनरहिंहे । शासतिवसुधामेतां धात्रां वधदन्धने
न जाते ।

(3) The passages regarding the grant in B are given at the end.

र्द्ध चुआ पाड़िग्रामर अनाइवृक्ष भूइर चत्तरदण्डा अर्द्धपर्यन्त सीमानमादि
 क्त्वा। दक्षिणसीमा। भाखरसाहिग्रामर चकलिआ अलण्डा विआलि ओत्वभुइर उ
 त्तर दण्डा अर्द्धवथपड़ाग्रामर उत्तर राक्कुर अर्द्धवसाखण्डग्रामर दोसीमान्त वं
 ध उपर नाअपथर कलुमादिकरि लङ्कावड़ग्रामर उत्तर गा
 लीनइर अर्द्ध मकुलुण्डाग्रामर नइ तड़ पाणिशिला खंभार पूर्व-
 हिड़पर्यन्त सीमानमादिक्त्वा। पश्चिमसीमा। मकुलुण्डाग्राम
 र पूर्व पातुआ घाइर कोणावन्धर वड़वरगक्क वोकणाग्रामर पू-
 र्व दोसीमा पडिआ वसत अर्द्ध आदिकरि संघड़ाग्रामर खजु
 रिआ योड़ पश्चिम तड़ एग्रामर वसन्तरपूर्वदोसीमा राक्क अ
 र्द्धपर्यन्त सीमानमादिक्त्वा। उत्तरसीमा। उलटपुर शासनर
 दक्षिणकंकड़ा जोड़ अर्द्ध आदि करि वालपुरग्रामर दक्षिण
 अलक्षेपड़ार मध्यक दण्डार अर्द्ध अट्टहासपुर शासनर दक्षिण रोण्डोइ
 दण्डार वंधपर्यन्त सीमानमादिक्त्वा। एवं चतुःसीमा समाक्रान्त कलम्भोर उत्त
 रखण्ड मध्य मध्य। सीनः नअस ६०० माण परिमित शासनाख्याविजयनरसिंहपु
 रनामानं किंनरिग्रामं स्वायुरारोग्यैश्वर्यसाम्राज्यसमृद्धये महापात्रनरहरिदा
 स प्रहराजाय सजलस्थलमक्ककक्कपपादपारण्यवालुकाभीठसहितमा
 चन्द्रार्कमकरीकृत्य प्रादात्। अस्य शासनस्यांगतया कौण्डिन्यगोत्राय य
 जुर्वेदान्तर्गतकाण्वशाखैकदेशाध्यायिने शासनताम्राधिकारिणे श्रीमन्महापात्र
 सन्धिविग्रहिक स्वप्नेश्वर नामधेय ब्राह्मणाय गृहवाटीसहितं वाटी चतुष्टयः।

Plate VII.

एतत्ताम्रलेखक दूर्गादाससेनापतेर्वास्तुसहितमेतदर्द्धं। महानफलसि
 द्ध्यर्थं तद्रक्षाफलसिद्धये। मद्धर्मः परिपाल्येयं भूमेराचन्द्रतारकं। मा
 भूदफलशंका ते परदत्तेति पार्थिव। स्वदत्तादधिकं पुण्यं परदत्ता
 नुपालनं। स्वदत्तां परदत्तां वा यत्नाद्रक्ष युधिष्ठिर। महीं मतिमतां श्रे
 ष्ठ दानात् श्रेयोनुपालनं। स्वदत्तां परदत्तां वा यो हरेच्च वसुन्धरां।
 स विष्ठायां कृमिर्भूत्वा पितृभिः सह पच्यते। निर्जने प्रान्तरे देशे शुष्ककोटरवा
 सिनः। कृष्णसर्पाहि जायन्ते ये हरन्ति वसुन्धरां। गामेकां स्वर्णमेकं वा
 भूमेरप्यर्द्धमंगुलं। हरन्नरकमाप्नोति यावदाभूतसंज्ञवः। शत्रुणापि
 कृतोधर्मः पालनीयो मनीषिभिः। शत्रुरेव हि शत्रुः स्यात् ध
 र्मः शत्रुर्न कस्यचित्। मद्रंशजाः परमहीपतिवंशजा वा पा

पादपेतमनसो भुवि भाविभूपाः । ये पालयन्ति ममधर्ममिमं
समस्तं तेषामयं विरचितोज्ज्वलिरेष मूर्ध्नि । मदंश्यः परवंश्यो वा
यः कश्चिन्नृपतिर्भवेत् । तस्याहं करलग्नः स्याम् यो मत्कीर्त्तिं न लुम्पति ॥ ० ॥⁽¹⁾
शुभं भवतु । शुभं भवतु । शुभं भवतु ॥ श्री श्री श्री ॥

The following is the grant in the B plates :—

L. 19, plate VI, obverse et seq.

शुकन्टपतेरतीतेषु षोडशाधिकेषु त्रयोदशशतसंवत्सरेषु च
तुर्दशभुवनाधिपतीत्यादिविरुदावलीविराजमानः श्रीवीरब्रह्मसिंहदेव नृपतिः स्वरा-
ज्यस्य द्वाविंशत्यङ्के अभिलिख्य
माने विक्का शुक्ल एकादश्यां मंगलवारे वाराणासि कटके श्रीचरणे भितर
नवरे पुजानन्तर + + + तर वि
जय समये पार्श्वे महापात्र कृष्णानन्द सांघिविग्रहिक महापात्र लाण्डुरथ
+ + महापात्र गोपीनाथ सांघिविग्रही
क पात्र भुवनानन्द सांघिविग्रहिक पात्र सिद्धेश्वर जेना द्वारपरिच्छ त्रिविक्रम
सांघिविग्रहिक + + + सेनाध्यक्ष एतेषु
स्थितेषु श्रीकरणविश्वनाथ महासेनापती गोत्रे अवधायितमुदल श्रीहस्तेन
+ + + देवस्थाचार्याय भूमि +

Plate VI. reverse.

दत्तभू त्रिंशत् वाटीपरिमित भूमि निमित्तं अस्मिन् राज्ये त्रयोविंशत्यङ्के विक्का
द्वितीय कृष्णसप्तमी पण्डितवा

(1) The following additions in B end the grant (B. VII. 18-23):—

क्षीराम्बुधिजैगति मङ्गलमातनोतु यत्र श्रिया कनककेतकपत्रकर्षा ।

स्त्रियः स्वपन्मुररिपुसुदितोज्ज्वलाभस्तोयं पिवन्नवघनस्तडितेव भाति ।

जातः शम्भुशिरोधृतत्रिपथगावीचीषु हंसश्रियं विभ्रतस्य किलोदरे त्रिजगतीनेत्रोत्सव-
स्यन्द्रमाः ।

यो (यं?) कान्तिवितानवणैर्ननिभदासोपरं सोद्रधा कीर्त्ति दिक्षु विनिजैयन्निशि व्योमा-
ङ्गनं गाहते ।

भूदेवस्त्रिवादस्वरयतु दुरितं निज्ज्वराः सन्तु सन्तः सन्तु प्रौढारिवीरव्रजविजयकला-
शालिनः क्षौणिपालाः ।

आस्ताद्विद्वच्चकोरश्महरणचमत्कारि काव्यं कवीणां सन्तु व्यामोहशान्तिः स्रजतु हृदि मुदं
विश्वतस्यन्द्रचूडः ॥ शुभमस्तु भूतजगतः ॥ ० ॥

रे देवकूटकटके श्रीचरणे पुजानवरे जपसमये पार्श्वे पात्र माहामुनिपुरोहित
 द्वारपरिक्षा त्रिविक्रम सन्धि
 विग्रह वुढालेङ्गा सोमनाथ वाहिनीपति भितरभण्डारअधिकारी नरहरि
 संधिविग्रह थाउ पुरोश्रीकरण
 विश्वनाथ माहासेनाप्रिगोचरे अवधरित मुदले देवस्थाचार्यकु आठखण्ड
 कोष्ठदेशमदनखण्ड विषये साइसो
 ग्रामार दचि(?)घरे दक्षिण राडसोओ ग्राम ए दुइ ग्राम शासन करी भूमि
 शए वाटि देवा । एखाहि मीनसंक्रान्ति कृष्ण एका
 दशी शनिवारे नारायणपुर कटके श्रीचरणे पुजा उत्तारु विजेकरि आसिवा
 समये पार्श्वे वुढालेङ्गा सोमना
 थ वाहिनिपति भुवनेश्वर संधिविग्रह लक्ष्मणानन्द संधिविग्रह भितरभण्डार
 अधिकारि नरहरि संधिविग्रह था
 उ द्वाअरपरिक्षा त्रिविक्रमसंधिविग्रह गोचरे अवधरित मुदले एमासि
 पुरोपरिक्त माहापात्र गतेश्वर दास श्री-
 चन्दन आगे अव (ध) रित आजा वोइला मुदले देवस्थाचार्यर साइस दक्षिण-
 राडसओ च (ए) दुइ ग्रा
 म कोष्ठदेश उगेश्वरदेवङ्कर देउली भूमि देउल मध्यकरि चतुःसीमा समाक्रान्त-
 शासनेक
 पटा देवा । ओडमोलोमदनखण्ड मध्ये साइसोग्राम त्रीहिअवदान मध्य करि
 कोठव्यापा
 रर भाग तिनिस वाइस माठ इरर कै पुरोश्रीकरण विश्वनाथ माहा-
 सेनापतिर प
 डिहह (?) थ मठिनाएकर सीमा कला प्रमाणे एग्रामर पूर्वसीमा । भगवतीपुर
 शासनर पश्चिम चन्द्रप्र-
 भा दण्डा अधआदिकरि वांगरिसोग्रामर पुवकोण पोड़ापोड़ा पोखुरिर
 द्विजल पर्यन्तकेसीमा । उ
 त्तरसीमा । वाङ्गरिसोग्रामर दक्षिण चिड़िचिड़ि वाटीर उतर दण्डार अध
 ब्राह्मण वाटीर तिसु-
 गडीगोपथ अधआदिकरि वाइङ्गणि नदी वा (? धा) इहं अधा सोइ पर्यन्तके
 सीमा । पश्चिमसीमा । राड

सञ्चो ग्रामर पुर(व) वाइङ्गणिनदीर अधा सोइ आदिकरि नइपारि गोपी
 नाथपूर शासनर नदी तडा
 आम्बतोटारे दक्षिणकोण कुचिआघाइर गोपथ अधपर्यन्तेके सीमा । दक्षिण-
 सीमा । गोपीनाथपूरर उतर हरागऊ
 अधाकरि भगवतीपूर शासनर गोपीनाथपूर शासनर तिसुण्डिगोपथर अधनइ
 उतर कूल पर्यन्तेके सीमा । गो चतुः
 सीमा समाक्रान्तग्रामेक । एविषयमध्ये राइसञ्चो त्रिहि सइका अवधान मध्यकरि
 मभि (?) घइर पुरुसोत्तम प्रसाद नवरभा
 ग सएसताइस माठ १२७ कै एसीमा कलाप्रमाणे एग्रामर पूर्वसीमा । साइसो
 ग्रामर पश्चिम वाइङ्गणीआ नदी अधा
 सोइ आदिकरि देउलीभुमिर दक्षिण रक्तपटा दण्डा अधपर्यन्तेके सीमा ।
 उतरसीमा । देउलीभुमिर दक्षिण रक्तपटा दण्डा
 र अध आदिकरि वारोगोनइ अधासोइ पर्यन्तेके सीमा । पश्चिमसीमा । विजय-
 लक्ष्मीपुर शासनर पूर्व वारगो नदी अधा सोइ
 आदिकरि गोपीनाथपूर शासनर सुदुणाघाइ वंधतल गोपथ अध पर्यन्तेके
 सीमा । दक्षिण सीमा । गोपीनाथपूर शासनर उत
 र () ⁽¹⁾नइकूलआम्बतोटार पश्चिम गोपथर अध वाइंगणिआ
 नइर अधा सोइ पर्यन्तेके सीमा ॥ गाचत्रुःसी-
 मासमाक्रान्तग्रामेक । एविषयमध्ये उग्रेश्वरदेवइर देओलि अधधरितमुदल
 प्रमाणे भुमि त्रिस वाटि ३० कै एसीमा
 कला प्रमाणे एग्राम पूर्वसीमा वांगरिसो ग्रामर पश्चिम वाइङ्गनिआ नइ
 आदिकरि वालिआग्रामर पूर्व नइकुल
 गोपथ अधपर्यन्तेके सीमा । उतरसीमा । वालिआग्राम दक्षिण खेतमुण्डर
 वोहालदण्डा आदिकरि वारगो नदी-

Plate VII, obverse.

र अधपर्यन्तेके सीमा । पश्चिमसीमा । वि(ज)यलक्ष्मीपूर शासनरपर (?) वारगो
 नदीर अधासोइ आदिके सीमा ।
 दक्षिणसीमा । राठसोओग्रामर उतर रक्तपटा दण्डा अधपर्यन्ते सीमा । गा
 चतुःसीमा समाक्रान्तग्रामैक ॥

(1) The name of the river omitted and the space left blank.

गा ग्रामतिनिकि जित चिआरिस चालिस न माठ ४४६ भुमि तिरिसवाटिकि

चतुःसीमाक्रान्त यलस्थ (ल)

मक्ककूपपादपारणमध्यकरि आचन्द्रार्कथाइकरि देवरथ आचार्यकु देउल

उग्रेश्व(र) देला मध्यकरि

चतुःसीमाक्रान्त सासन दत पटाक ॥ आत्रेयसगोताय यजुवे(दा)न्तर्गत काण्व

शाखैकदेशाध्याधिने देवरथ

शुम्भणे ब्राह्मणाय आत्रेयसगोत्रः श्रीमान् ओनरसिं(ह) देववर्मा ओड़मोलो

मदनखण्डविषय मध्य (?) मध्या

सी यथालिखित चतुःसीमा समाक्रान्त स(ज)लस्थलमक्ककूपपादपा(र)ण्य

वालुकाभिटसहित साइसो ग्राम द

क्षिणराडसओग्राम एतत्ग्रामद्वयं आचन्द्रार्कमकरीकृत्य प्रादात् ॥ शुभमस्तु ॥

अस्य शासनस्य साङ्गतया

ताम्राधिकारिणो नरहरि सनिविग्रहिकस्म । एतद्ग्राम महाज(न) भाग

व्यवस्थया ए काम

ए ताम्रलेखक गुरुदास सेनापतेः एतदङ्गं ।